

hjælp af bomber fra luften? Og hvilket svar fik vi? Gå tilbage og kig i dokumenterne; se, hvilket svar vi fik, og konstater, at det var ikke os, der tog fejl! Det var ikke os, der havde uret, men det var regeringen.

Der er tre grunde til, at vi går imod denne her aktion fra Enhedslistens side:

Der er tale om en sammenblanding af humanitær nødhjælpsindsats og regulær krigsindsats. Vi mener, det skal adskilles. Vi mener, der skal laves en nødhjælpsindsats under FN, også om nødvendigt ved hjælp af bevæbnede FN-soldater – det har vi jo tydeligt gjort opmærksom på at vi rent faktisk kunne støtte – eller for den sags skyld en anden international organisation, så længe den anden internationale organisation ikke er en organisation, der er krigsførende i området.

Og det får lige præcis den konsekvens, som fru Jette Gottlieb nævnte, at det er umuligt at se forskel på, hvornår NATO-soldaterne optræder som NATO-soldater, krigsførende, og hvornår NATO-soldaterne optræder som humanitære enheder. F.eks. når det er en spejderenhed, er det ret svært at registrere, om den gør det af humanitære årsager eller den gør det af krigsårsager. Jeg tror såmænd heller ikke, at de selv er i stand til at se forskel.

Den anden grund til, at vi går imod denne her aktion, er, at det klart fremgår – det fremgår jo også af svarene – at AFOR indgår i forberedelsen af en invasionsstyrke. Vi er da fuldstændig klar over, at man vil komme tilbage til Folketinget og stille spørgsmålet, om det er i orden, at den ændrer karakter fra at være det ene til at være det andet, men allerede i dag indgår den i forberedelsen af en invasionsstyrke. Det kan man så diskutere. Det kan vi tage en diskussion om, men så skulle man tage diskussionen i stedet for at skjule det.

Den tredje begrundelse for, at vi er imod, er vores generelle mangel på tillid til regeringens Balkanpolitik, og det får vi mulighed for at diskutere nærmere på fredag, så det skal jeg ikke komme yderligere ind på her.

Jeg vil bare til sidst sige, at siden vi behandlede det her forleden dag, har vi jo haft udvalgsbehandling i Forsvarsudvalget. Og det har været endnu et af de dér eksempler på, at regeringen har haft den opfattelse, at Folketingets behandling sådan set gik lettest og bedst, hvis Folketinget ikke vidste, hvad det var, Folketinget stemte om.

Derfor har vi oplevet den fuldstændig absurde situation, at når Enhedslisten via udvalget anmoder regeringen om at oversende Rambouilletaftalen, så meddeler Udenrigsministeriet, at Rambouilletaftalen ikke er offentlig – aftalen er ikke offentlig – hvorefter man så efter 10 minutters søgen og en vis evne til at vide, hvor man skal hente oplysningerne, kan finde aftalen på Internettet.

Så er aftalen vel offentlig, hvis man ønskede at give den.

Men problemet var, at regeringen ikke ønskede at give den til Folketinget. Regeringen var åbenbart mere tryk ved, at Folketinget behandlede denne her sag uden at have det reskab i sine hænder. Vi synes, det er dybt pinligt for Udenrigsministeriet med den opførsel.

Men det er jo ikke det eneste spørgsmål. Der er en række andre spørgsmål, som man nægter at besvare klart. F.eks. når vi stiller spørgsmålet: Vil ministeren bekræfte, at det foreliggende mandat åbner mulighed for, at de landstyrker, som indsættes i Albanien, på et senere tidspunkt kan indgå i en invasionsstyrke? Hvad er svaret? Det er ikke noget svar; det er at snakke udenom. Og når man gentager spørgsmålet, er der en henvisning til det svar, hvor man altså snakkede udenom.

Det er blevet en tradition i Danmark, at vi bruger meget kort tid på at sende soldater udenlands. Soldater, der kan komme i kamp, som kan miste livet, som kan påføre andre sår og true dem på liv og lemmer. Vi bruger ikke engang tid på at diskutere det i Folketinget, og af den tid, vi bruger, må vi så konstatere, at de svar, vi får på de spørgsmål, vi stiller, er ualmindelig dårlige. Det synes vi er beklageligt, og vi synes især, det er beklageligt, hvis et flertal i Folketinget accepterer det.

Vi må konstatere, at et flertal i Folketinget ikke er enig i vores holdninger i denne her sag. Det er i orden. Men vi synes, at et flertal i Folketinget skulle tage sig sammen og sige til regeringen, at aftaler, der står på Internettet, skal man altså ikke prøve at bilde Folketinget ind ikke er offentligt tilgængelige.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Også jeg er glad for at have fået at vide, at denne aftale findes på Internettet. Det er jo så udmærket, så kan alle jo gøre sig bekendt med den, og det er jo også det, der er sket i denne sag.